

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9.

Fylke: Hedmark

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Rengerdal

Emne: Låiving

Bygdelag: Drevsjø

Oppskr. av: Andreas Ropne

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Dortheim's Løvjoten, f. på Løvjoten 149/1881. Bondi på Drevsjø.

SVAR

1. Det er vanleg å ta låiv eina, men mindre enn før.
Låivet er arviest før, høyrer hi grünerfööringa.
2. Det vanleg er å ta låiv etter slätten.
Det låivet som ein tar för slätten, har vanleg så hard kvist. Men fleire ikkje ta ~~den~~ låivet då hi låiven (vanleg legg sør i heradet i Trøyel).
Det veks mest ikkje anna låivtr eum björk ved Drevsjø, og det er difor mest den ein tar.
Det heiter å ta löv, lövtakst.
3. Låivet vert tatt med lövskjöre som er heilt lik lövhakka legg sør i bygda: ein ljärstubb på eit stält, ved skaff.
Men felle hi vanleg heile treet, så det trengst ikkje nokon reidskaps tie å böya med grünerne.
Det finnst ikkje astk og eitt i bygda, og det er sjeldan ein raspar löv av andre tre og.
4. Det er vanleg å hogge ned treet som ein

Det n kvi, sau q geit som fii kavi.

9. Det n ikki stot anna enn bjorkulavur
ker.

10. Alu finnust ikki i grenda.

11-15. Tekjent.

B.

1-9. Tekjent.